

Agustí Bassols

'La independència és necessària i és possible, encara que molta gent no s'ho creu'

El dia 19 a l'Ateneu de Barcelona es va presentar públicament l'Associació Independentista Sobirania i Justícia (AISJ), una nova entitat que pretén sensibilitzar la societat catalana en favor de la independència, impulsada per Agustí Bassols, militant d'Unió Democràtica de Catalunya que va ser conseller de Justícia de 1982 a 1986 i de 1988 a 1991, i conseller de

Governació de 1986 a 1988. Bassols és també soci fundador d'Òmnium Cultural i ara, als seus 85 anys, s'ha decidit a impulsar aquesta Associació, per treballar activament per la independència de Catalunya.

L'Associació Independentista Sobirania i Justícia ha fet públic al web el seu manifest (pdf) on es posa en context l'aparició de l'Associació i es reclama 'la independència no tan sols per raons d'història, llengua, cultura, dret propi i sentiment, sinó, també ara, per poder garantir el futur i el progrés de Catalunya i de totes les persones que la formen'. El manifest ja compta amb més de 800 adhesions.

En l'acte van intervenir Max Cahner, sobre l'aspecte cultural, en Jacint Ros Hombravella, economista i Patricia Gabancho, que parlarà sobre els aspectes polítics de la independència. A continuació l'actriu Carme Sansa va llegir el manifest.

Com sorgeix la idea de crear aquesta associació?

Jo de sempre sóc molt nacionalista però, a més a més, també independentista i vaig pensar que, ara que començo a retirar-me de la professió, havia arribat el moment de fer alguna cosa. Jo era molt independentista però no havia fet res. Vaig entrar al Cercle d'Estudis Sobiranistes (CES), perquè tinc molt bona relació amb en López Tena, on he fet alguna aportació. Però no em satisfia prou, perquè vaig considerar que també havíem de prendre l'acció, a banda de fer estudis sobre la independència. I és en aquest moment que, amb un grup d'amics entre els quals es troba Antoni Castella, ens plantegem crear un grup independentista que vam començar a formar amb la col·laboració d'Antoni Castella i quan aquest grup va arribar a tenir una seixantena de persones vam prendre la decisió de constituir-nos com a associació.

Quin és l'objectiu que persegueixen?

L'Associació, com el seu nom indica, és independentista sense embuts, i a més en el nom hi ha les paraules sobirania i justícia, perquè la sobirania o la independència de Catalunya és una exigència de justícia. I bé, nosaltres no som qui per proclamar la independència, però el que sí podem fer és treballar per allò necessari perquè la independència es pugui proclamar, i

això és que hi hagi el suport del poble català, una majoria social a favor de la independència, perquè en això la voluntat dels catalans és fonamental. Hem de convèncer la societat que la independència és necessària però també possible, cosa que hi ha gent que no s'ho creu. Això és fonamental, perquè la voluntat d'un poble avui en dia no la pot tòrcer ningú. Hem de desvetllar aquest sentiment que està somort, hi ha molta gent desenganyada. Jo crec que és possible crear aquesta majoria social, crec que no estem tan lluny.

Quina serà l'activitat de l'Associació Independentista Sobirania i Justícia?

Creiem que ho hem de fer a base d'actes públics de sensibilització, reunions diverses, relacions personals, conferències, la possibilitat de donar suport i sumar-nos en algunes manifestacions, estem pensant de fer algunes publicacions ja sigui en paper o en format digital, i també amb l'elaboració d'estudis sobre la viabilitat de la independència, també en bona part per tal de contrarrestar arguments dels que afirmen que no és viable. Hi ha gent que afirma que a nivell econòmic no ens en podríem sortir, però bé que se'n surten els altres estats que s'han format a Europa en els darrers anys.

Pensen establir relació o col·laboració amb altres entitats amb qui comparteixen objectius?

Entre tots els catalans crec que hem d'actuar en grups, però no crec que sigui necessari anar tots en la mateixa direcció perquè seria impossible. Sí que hem de tenir intercanvis, comunicació, germanor, i entre tots hem de cobrir tot el territori català. Per exemple, m'escribia un company de Manresa que volia col·laborar encara que deia que amb els seus 87 anys poca cosa podria fer. Li haig de contestar que comenci pel seu entorn més proper, amb els amics i que mica en mica, amb el sistema de taca d'oli veurà com troba suports.

En un primer moment es va donar molta importància al fet que vostè, i altres persones de l'Associació, militin a Unió Democràtica de Catalunya, quina és la relació de l'Associació amb els partits polítics?

Les primeres informacions que van aparèixer sobre l'Associació van ser abans del que nosaltres teníem previst. No teníem fets estatuts de l'Associació i contenien algunes inexactituds. També es va parlar d'Unió Democràtica, apuntant que l'Associació podria ser una mena de derivada d'Unió per ocupar-se d'aquests temes quan no hi tenia res a veure. Nosaltres respectem tots els partits, però no tenim relació amb cap. Al començament, quan èrem pocs, el pes de les persones d'Unió era gran, però ara que ja som més ja no. Ni preguntem ni ens interessa si les persones que formen part de l'Associació són d'un o altre partit, l'únic que hem de compartir és l'independentisme, al marge de partits, religions, si són de dretes o d'esquerres.

Vostè és advocat i membre del Consell Consultiu i també va ser conseller de Justícia, a més paraula justícia figura també en el nom de l'Associació. Quina creu que serà la sentència del Tribunal Constitucional espanyol respecte l'Estatut?

L'Estatut que va aprovar el Parlament de Catalunya crec que arribava a límits molt agosarats sense sortir de la constitucionalitat però tenia l'inconvenient que deixava massa coses que depenien de la modificació de lleis orgàniques estatals i si això no s'acabava fent era perillós. Però l'Estatut que s'aprova al Congrés ja és indiscutiblement constitucional, es va rebaixar el to però per una altra banda s'ha reforçat jurídicament. El Tribunal Constitucional l'hauria de beneir però ja ha quedat clar que el Constitucional actua per altres consideracions ja que les comunitats autònomes no hi tenen representació. I així no es pot pronosticar res.

Anna Vega

Directora de comunicació del Col·lectiu Jaume Damians

'La creació de consciència de país i la cultura són la clau per aconseguir l'alliberament nacional'

Anna Vega és periodista i humanista llicenciada per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Ha treballat a mitjans de comunicació tant diversos com Televisió Espanyola a les Balears, el Diario de Mallorca o l'Agència EFE. La seva especialitat és l'àmbit cultural en general i en política internacional el Líban, per la seva particular diversitat religiosa i cultural. Actualment és responsable de l'àrea de comunicació del Col·lectiu Jaume Damians.

Per què ha nascut el col·lectiu Jaume Damians?

Bàsicament degut a la necessitat fervent de lluitar per la justícia social i l'alliberament nacional dels Països Catalans. Ens definim com a col·lectiu d'opinió, i, per tant, ens reunim per debatre les possibilitats que tenim d'assolir els nostres objectius. Però no ho fem merament per fer apologia de la nostra ideologia, sinó per buscar accions concretes que creïn consciència de país. De fet, tots els membres coincidim en els objectius, però no sempre en la manera de dur-los a terme. I és precisament en aquest punt on radica la nostra fortalesa: en la capacitat d'aglutinar diverses postures per un mateix objectiu.

Heu optat per aglutinar persones procedents de disciplines diverses com de periodisme, política i món empresarial. Per què?

Perquè les injustícies socials que pateix el territori abasten totes les disciplines. El periodisme és el mitjà necessari per fer difusió de les nostres inquietuds; la política és una eina indispensable pel que fa a l'aplicació de polítiques culturals; el món empresarial contribueix a la producció de continguts catalans; i, sobre tot, la història. Mirant cap el passat entenem el present, i podem posar els mitjans que calguin per salvaguardar el futur.

I fins on esteu disposats a arribar amb el nou projecte?

Els grans canvis s'han produït sempre a partir de petites accions. Som realistes en el sentit que som conscients que encara queden moltes coses per fer, per això creiem en la creació de consciència de país i és la clau per aconseguir els nostres objectius. Una dada molt significativa en aquest sentit és que comptem amb un total de 13 milions de potencials consumidors de cultura catalana, però en realitat només una ínfima part en consumeix. La nostra tasca, per tant, és la difusió cultural i ideològica: aconseguir que la gran producció de productes propis arribi al màxim nombre de catalans.

I això com es fa?

Per una banda, ens hem centrat en l'elaboració d'articles d'opinió sobre temes socials com, per exemple, la desproporció de la pena imposada per l'Estat espanyol a en Franki fet que ens va fer posar en qüestió el sistema democràtic actual; la qualitat de la llei de dependència i criticava les nombroses deficiències de la seguretat social que encara prevalen; el pla Bolonya; o la desobediència civil, i, paral·lelament, sobre les polítiques culturals.

Els articles sorgeixen de les trobades que cada dijous fan els membres del col·lectiu, o bé a la seu de la Fundació Cultura, o bé a l'Ateneu Barcelonès, on l'Associació Catalana de Professionals (ACP) ens van convidar a participar a les tertúlies que s'hi fan. En la primera reunió amb l'ACP celebrada a mitjans d'octubre va ser tot un èxit ja que va sorgir el primer article d'una nova etapa; i dic nova etapa perquè ara tenim moltes més possibilitats de creixement, no només degut a l'èxit d'inserció als mitjans de comunicació dels nostres articles, sinó també gràcies a la col·laboració amb els professionals de l'ACP, que ens permeten tenir encara més punts de vista i ampliar les nostres perspectives.

I, com ja he dit, aquests articles surten publicats, habitualment cada setmana, en el 'Diari Maresme', el 'Diari de Mataró', l'Opinió Nacional' i el 'Vilanova Digital'. També tenim contacte amb el 'Bon Dia Lleida', la revista 'Valors' i el diari 'Avui'.

I per altra banda tenim altres projectes com l'edició del llibre 'Un riu, una història', que consisteix en el recorregut de la història d'un territori a partir del seu riu. També estem executant el projecte de les taules de debat.

Us definiu com un 'col·lectiu d'opinió'; es pot considerar que sou un grup de pressió? Un think tank?

Els membres del col·lectiu compartim els objectius, però no les formes d'assolir-los. Alguns opinen que sí que s'ha de fer pressió política, però segons el meu parer, un col·lectiu d'opinió no necessàriament ha d'estar vinculat de forma directa a la política. Considero que la cultura i el convenciment de la societat civil sobre la seva ideologia poden unir molt més al poble que la política. De fet, la cultura és la base de la identitat, i aquesta, la clau per aconseguir l'alliberament.

Ja que fometeu estudis sobre el món empresarial i polític -entre altres-, heu fet alguna valoració del procés que s'està duent a terme per a l'elaboració del nou finançament català?

Alguns dels nostres companys estan treballant en un dels projectes més ambiciosos del Col·lectiu: unes taules de debat sobre finançament que pretenen trobar solucions imaginatives per superar l'actual marc legal i on participaran, entre d'altres, Oriol Junqueras i Salvador Cardús. Tot això, des d'un escenari de país normalitzat on el debat sobre la política econòmica de la nació absorbeix gran part de la discussió política. Precisament ara que el nou finançament encara està en procés, ens hem de centrar en saber què volem i com volem aconseguir allò que volem. Però abans de treure conclusions, és moment de reflexió, de debat.

Octubre 2008
